

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/211/2017
Identifikačné číslo spisu:	2107209485
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2107209485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci prejednávania dedičstva po poručiťke B. K., naposledy bývajúcej v Q., vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 26D/273/2007, o dovolaní dedičky B. K., bývajúcej v R. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. marca 2010 sp. zn. 9CoD/76/2009, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací hore označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava z 24. apríla 2009 č. k. 26D/273/2007-166, 5Dnot 82/2007 (ktorým došlo k určení všeobecnej ceny majetku a výšky dlhov poručiťky a čistej hodnoty dedičstva, k potvrdeniu nadobudnutia dedičstva celkom troma dedičmi poručiťky vrátane neskoršej dovolateľky a k uloženiu dedičom povinnosti zaplatiť súdnemu komisárovi odmenu a náhradu hotových výdavkov), okrem toho vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Takéto uznesenie odvolacieho súdu napadla dovolaním dedička; ďalším podaním podaným osobne na odvolacom súde 13. januára 2011 však oznámila, že žiada ponechať uznesenie z 24. apríla 2009 č. k. 26D/273/2007-166, 5Dnot 82/2007 v pôvodnom znení a zároveň žiada o ukončenie (zrejme konania), aby nedochádzalo k zbytočným prieťahom v konaní.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., dnes už i v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorým bol (o. i.) zrušený Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (právny predpis normujúci tiež procesnoprávny vzťah v prejednávanej veci v čase jeho vzniku - tu por. § 473 C. s. p.). Rovnakým dňom nadobudol účinnosť tiež Civilný mimosporový poriadok (zákon č. 161/2015 Z. z., ďalej len „C. m. p.“).

4. Podľa § 395 ods. 1 C. m. p. ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo

dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa čl. 7 vety prvej C. m. p. úkony účastníkov konania sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

6. Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 429 ods. 1 C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

8. Podľa § 446 C. s. p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví a podľa § 447 písm. e/ C. s. p. dovolací súd dovolanie odmietne, ak neboli splnené podmienky podľa § 429.

9. Civilný sporový poriadok už skôr existujúcu podmienku dovolacieho konania, spočívajúcu v povinnom zastúpení dovolateľa advokátom (tu por. ustanovenie § 241 ods. 1 vety druhej O. s. p.) doplnil ďalšou podmienkou, ktorou je to, aby aj dovolanie a tiež všetky ďalšie podania dovolateľa boli spísané advokátom. Zjavným účelom takejto úpravy je, aby v konaní o dovolaní (ako mimoriadnom opravnom prostriedku) s Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), povolaným o dovolaní rozhodovať, komunikovala osoba garantujúca patričnú odbornú úroveň všetkých podaní. Sankciou za nesplnenie podmienky je tu odmietnutie dovolania (bez zaoberania sa ním nielen vecne, ale aj z pohľadu skúmania, či toto je alebo nie je prípustným).

10. Okrem už uvedeného však musí byť zrejmé aj to, že spísanie si dovolania samotným účastníkom má za následok zaťaženie dovolacieho konania už pri jeho začatí vadou, ktorej odstraňovanie sa javí (mierne povedané) problematickým. Otázkou prednosti dispozičného prejavu vôle iniciátora dovolacieho konania (s následkom zastavenia dovolacieho konania), resp. jej významovým protikladom v podobe striktného trvania na uplatnení pomerne kategorickej úpravy o forme všetkých podaní v dovolacom konaní a o následkoch nevyhovenia takejto úprave (kedy by aj dovolanie, na ktorom už nie je záujem trvať, malo byť odmietnuté pre nesplnenie podmienky spísania jeho samotného, resp. i jeho späťvzatie na to zákonom určenou osobou) sa najvyšší súd zaoberal už v uznesení z 27. apríla 2017 sp. zn. 7 Cdo 237/2016. Už podľa názoru vysloveného v takomto rozhodnutí odporuje nielen procesnej ekonomike, ale i dobrým mravom a rozumnému usporiadaniu procesných vzťahov (Čl. 1 a Čl. 3 ods. 2 C. m. p.), aby sa za stavu podania dovolania samým účastníkom trvalo na splnení podmienky povinného zastúpenia advokátom (resp. tiež spísania ním príslušného podania) aj vtedy, ak sa účastník rozhodne v dovolacom konaní už nepokračovať (hoc aj podaním, z ktorého treba - tak ako aj v tentoraz prejednávanej veci - takýto úmysel vyvodíť len s prihliadnutím na jeho obsah).

11. Najvyšší súd preto pri neexistencii dôvodu ustupovať od záverov zo svojho skoršieho rozhodnutia aj v prejednávanej veci mal za to, že späťvzatie dovolania podaného samým účastníkom, urobené pred odstránením nedostatku zastúpenia účastníka advokátom, môže spísať a podpísať i sám účastník. Ak tak urobí, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

12. Preto bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto uznesenia.

13. O trovách dovolacieho konania potom najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. a § 52 C. m. p. Pravidlom v konaniach spadajúcich do režimu C. m. p. je totiž to, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a o žiaden prípad výnimky z pravidla (podľa § 53, § 54 alebo § 55 C. m. p.) tu nešlo.

14. Toto uznesenie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.